

Înecatul

Ion Barbu

Fulger străin, desparte această piatră-adâncă;
Văi agere, tăiați-mi o zi ca un ocean!
Atlanticei sunt robul vibrat spre un mărgean,
Încunumat cu alge, clădit în praf de stâncă,

Un trunchi cu prăpădite crăci vechi, ce stau să pice,
Din care alte ramuri, armate-n șerpi lemnoși,
Bat apele, din baia albastră să despice
Limbi verzi, șuierătoare, prin dinții veninoși.